

stærkt har fremhævet, at man ikke ønskede, at det skulde være en juridisk Ret for de vedkommende, da det kunde afføde forskellige Forviklinger.

Der er under Nr. 2 stillet et Ændringsforslag af et æret Medlem af Udvalget. Jeg maa maaske, med det samme jeg har Ordet, sige, at Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, der tilføjer „en Øvrighedsperson“ i § 22 tredje Linie efter „Notarius publicus“, nødvendiggør tillige, at der i samme Stykkes fjerde Linie ogsaa efter „Notarius publicus“ vedføjes Ordet „en Øvrighedsperson“. Jeg skal i øvrigt, med det samme jeg har Ordet, bemærke, at jeg ikke har noget imod det stillede Ændringsforslag.

Under Nr. 3 er der stillet et Ændringsforslag til § 31, der gaar ud paa, at Ordene „eller manglende“ tilføjes. Det forekommer mig at være rigtigt, at man fastslaar Betydningen af Bestemmelsen om Straf for ukorrekt Bekræftelse af Genparten, idet jeg nemlig gaar ud fra, at Bestemmelsens Mening er denne, at i det Øjeblik en Part bekræfter en Genpart af et Dokument, som ikke er stemplet, saa vil vedkommende Part ikke kunne straffes derfor, naar blot der ikke paa selve Dokumentet er anført noget som helst om Stemplet. Og det er vel en Selvfølge, at selv om det skulde ske, at et Dokument var affattet 3 Uger forud for, at Bekræftelsen finder Sted, vil vedkommende heller ikke kunne straffes derfor. Men det er klart, at der her vil kunne komme nogle Bevisvanskeligheder, og de Personer, der fremtidig bekræfte Dokumenter, som i Bekræftelsesøjeblikket ikke ere stemplede, ville altid for at være paa den sikre Side gøre rettest i at anføre Datoen, under hvilken vedkommende Dokument er bekræftet af dem.

Den højtærede Minister omtalte Ændringen under Nr. 5 til § 37. Denne ere vi fra Udvalgets Side gaaede med til, fordi den efter vort Skøn betyder en Formindskelse af Ansvar et efter den tidligere § 37, 1ste Stykke. Men man er alligevel ikke gaaet med uden visse Betæneligheder, idet det jo er en Regel, der endnu efter Ændringen er meget streng og kan komme til at virke generende i visse Forhold, hvor Folk herhjemme staa i Forretningsforbindelse med Udlandet.

Maa jeg ikke med det samme gøre en Bemærkning om § 58, til hvilken der intet Ændringsforslag er stillet. Jeg skal paa Foranledning sige, at der ved „offentligt Skifte“ jo vel rettest forstaas et Skifte, der slutes som offentligt Skifte, og ikke

Skifter, der have været offentlige og senere ere gaaede over til at være private.

Af Udvalget er der til § 61 under Nr. 6 stillet et Forslag om, at „15“ forandres til „10“. Dette Forslag er stillet, fordi man formener, at det er for strengt, at der skal være en Difference af 15 pCt. af Vurderingssummen, for at vedkommende kan faa denne Vurdering gratis. Hele Udvalget er enigt om at fastholde, at en Grænse af 10 pCt. maa være tilstrækkelig.

Ændringsforslaget under Nr. 10 er rent redaktionelt, idet det gaar ud paa, at efter at Checks ere gaaede bort, bør ogsaa Ordene „og Anvisninger“ fjernes af Kapitlets Overskrift.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 11, hvori findes Regler om Servitutters Stempeling, er det jo Meningen, at Servitutter fremtidig skulle stemples som Deklarationer. Hvorvidt der i øvrigt i enkelte Tilfælde vil blive Tale om at stemple dem paa anden Maade, vil jo bero paa, om de i det enkelte Tilfælde ifølge hele deres Karakter falde ind under § 8, 1ste Stykke, eller § 8, 2det Stykke.

Under Nr. 12 har jeg til § 115 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa en forandret Affattelse af Slutningsbestemmelsen. Den vedrører Opsigelser. Efter Forslaget, som det blev vedtaget ved anden Behandling, vil det være nødvendigt at foretage en Ændring, idet der nemlig stod omtalt de Lejekontrakter, som vare stemplede efter § 75, 5te Stykke. Men nu ere jo efter Forslaget, som det foreligger vedtaget ved anden Behandling, ingen Kontrakter stemplede. Det er imidlertid fundet rigtigst, at man paa dette Punkt gav efter for Ønsket om, at man med Hensyn til disse smaa Lejekontrakter kunde gaa med til ikke at kræve Opsigelserne stemplede, medens det fastholdes, at Lejekontrakterne skulle stemples, og man har gjort det ud fra den Betragtning, at man nu havde indført en Afrunding af Stemplerne opad, og at den mindste Takst er 10 Øre i Stedet for 5 Øre.

Den højtærede Minister omtalte Ændringsforslaget til § 143 under Nr. 16 b. Den Takst, der indføres der, er jo en Bevillingssag; men det er vel saaledes, at denne Takst betyder en Maksimumstakst, og ikke saaledes, at man, i det Tilfælde der foreligger Pantsætning, hvor Beløbet vilde være saa lille, at Stemplet efter den almindelige Lovgivnings Regler vilde blive under de 50 Øre, saa ogsaa var pligtig til at betale de 50 Øre. Det er jo saaledes,